

«Προ πάντων δε έχετε ένθερμον την εις αλλήλους αγάπην· διότι η αγάπη θέλει καλύψει πλήθος αμαρτιών ν.»(Α' Πέτρου,δ' :8)

Η αγάπη που οφείλουμε να έχουμε ο ένας για τον άλλο, είναι κάτι που ζήτησε ο ίδιος ο Κύριος από τους μαθητές του, όταν τους είπε «Έντολ ήν καινήν σας δίδω, Να αγαπάτε αλλήλους· καθώ ς εγώ σας ηγάπησα, και σεις να αγαπάτε αλλήλους»

(Ιωάννης,ιγ' :34). Βέβαια η αγάπη είναι το βασικό γνώ ρισμα της φύσης του Κυρίου, επειδή σαν Θεός είναι αγάπη, την οποία αγάπη απέδειξε και φανέρωσε με την ενανθρώ πηση, το έργο και τη θυσία Του πάνω στο σταυρό του Γολγοθά. Ο Κύριος αγάπησε· όλο τον κόσμο και με τη θυσία Του στο σταυρό του Γολγοθά, ικανοποίησε ταυτόχρονα αφενός τη δικαιοσύνη του Πατέρα Θεού πληρώ νοντας σαν αναμάρτητος για τις αμαρτίες όλων των ανθρώ πων· και αφετέρου την αγάπη Του, δίνοντας αιώ νια ζωή σε όσους μετανοούν για τις αμαρτίες τους και πιστεύουν σ' Αυτόν.

Είναι συνεπώ ς αυτονόητο ότι ο Πατέρας Θεός να θέλει και τα αναγεννημένα παιδιά Του, να Του μοιάσουν και να αγαπάνε· και αυτά τα εν Χριστώ αδέλφια· τους, αλλά και όλους τους ανθρώ πους, ακόμα και τους εχθρούς τους. Άλλωστε η αγάπη που πρέπει να έχουμε ο ένας για τον άλλον είναι το κύριο· χαρακτηριστικό γνώ ρισμα που οι άλλοι θα διακρίνουν σε εμάς, για να παραδεχθούν ότι είμαστε μαθητές του Ιησού Χριστού (Ιωάννης,ιγ' :35). Επί πλέον, αυτή η αγάπη πρέπει να διατηρείται ένθερμη, ώ στε να μη ανήκουμε σ' αυτούς για τους οποίους ο Κύριος προφητικά αναφέρει: 'επειδή θέλει πληθυνθή η ανομία, η αγάπη των πολλώ ν θέλει ψυχρανθή' (Ματθαίος, κδ' :12).

Συνεχίζοντας, θα αναφέρουμε γραφικά παραδείγματα και οδηγίες σχετικά· με· το· πώ ς· η αγάπη καλύπτει πλήθος· αμαρτιών ν.· Αρχικά αναφέρουμε την περίπτωση του Νώ ε, όταν μετά τον κατακλυσμό, μέθυσε από τον οίνο που παρήγαγε από τον αμπελώ να που φύτεψε και γυμνώ θηκε μέσα στη σκηνή του. Εκεί τον είδε ο γιος του Χαμ και ενημέρωσε τα αδέλφια του· Σήμ και Ιάφεθ, για την γύμνωση του πατέρα τους. Τότε ο Σήμ και ο Ιάφεθ πήραν το ένδυμα του πατέρα τους, το βάλανε πίσω από την πλάτη τους και προχωρώ ντας πίσώ πλατα προς τον πατέρα τους,· τον σκέπασαν· με αυτό,· χωρίς να τον δουν γυμνό. Όταν στη συνέχεια ο Νώ ε ανάνηψε από τη μέθη και πληροφορήθηκε το γεγονός, ευλόγησε τον· Σήμ και τον Ιάφεθ ενώ ο Χάμ έλαβε κατάρα (Γένεσις,θ' :20-27).

Αυτό που μας διδάσκει αυτή η ιστορία είναι ότι τη πνευματική 'γύμνωση' των αδελφών μας, εξαιτίας απερίσκεπτης πτώσης τους σε κάποια αμαρτία, δεν είναι καλό να την παρατηρούμε και να τη σχολιάζουμε σε άλλους με κριτική ή ειρωνική διάθεση, αλλά ο σκοπός μας πρέπει να είναι να την καλύπτουμε δείχνοντας έμπρακτα την αγάπη μας. Δεν μας έβαλε ο Πατέρας Θεός κριτές των αδελφών μας, αλλά μελετητές του λόγου Του και εκτελεστές του θελήματός Του. Διαβάζουμε σχετικά στο Ευαγγέλιο: «Μη καταλαλείτε αλλήλους, αδελφοί. Όστις καταλαλεί αδελφόν και κρίνει τον αδελφόν αυτού, καταλαλεί τον νόμον και κρίνει τον νόμον και εάν κρίνης τον νόμον, δεν είσαι εκτελεστής του νόμου, αλλά κριτής. Εις είναι ο νομοθέτης, ο δυνάμενος να σώσει και να απολέσει· συ τις είσαι όστις κρίνεις τον άλλον;» (Ιακώβου, ε':11-12).

Επίσης στην ίδια επιστολή διαβάζουμε: «Αδελφοί, εάν τις μεταξύ σας αποπλανηθή από της αληθείας, και επιστρέψη τις αυτόν, ας εξεύρη ότι ο επιστρέψας αμαρτωλόν από της πλάνης της οδού αυτού, θέλει σώσει ψυχήν εκ θανάτου, και θέλει καλύψει πλήθος αμαρτιών» (Ιακώβου, ε':19-20). Δηλαδή η αγάπη που καλύπτει αμαρτίες, εκδηλώνεται και όταν θέλουμε να επιστρέψουμε κάποιον από μια πλάνη στην οποία βρίσκεται. Μπορεί κάποιος αδελφός μας, σε κάποια φάση της πνευματικής του πορείας που δεν πρόσεξε, να εκτραπεί σε λάθος κατεύθυνση και να μην ακολουθεί την αλήθεια του Ευαγγελίου. Ακόμα και σε αυτήν την περίπτωση μπορεί ένας πνευματικός αδελφός να δείξει την αγάπη του, ενεργώντας και μιλώντας του με την οδηγία και με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος, έτσι ώστε να τον βοηθήσει να επιστρέψει στη σωστή πορεία και να σωθεί από τον αιώνιο θάνατο. Γι' αυτό το έργο, ο Κύριος χρησιμοποιεί αφιερωμένους εργάτες, όπως χρησιμοποίησε τον απόστολο Ιωάννη στο να γράψει την Αποκάλυψη και να μιλήσει στον κάθε ποιμένα που δεν βάδιζε σύμφωνα με το θέλημα του Θεού, ώστε να μετανοήσει για αμαρτίες, να αποβάλλει ψευδοδιδασκαλίες και να επιστρέψει στη πρώτη αγάπη. Ο Θεός θέλει να σώσει και όχι να απολέσει, γι' αυτό δίνει ευκαιρίες ώστε να σωθούν αυτοί που πλανιούνται. Ο έλεγχος του Κυρίου δεν είναι προς κατάκριση αλλά προς επανόρθωση και οικοδομή.

Επιπλέον και ο Ιούδας στην επιστολή του αναφέρει: «άλλους δε σώζετε μετά φόβου, αρπάζοντες αυτούς εκ του πυρός, μισούντες και τον χιτώνα τον μεμολυσμένον από της σαρκός» (Ιούδα, α':23). Χρειάζεται και σε τέτοιες περιπτώσεις, ειδική μεταχείριση από αφιερωμένους εργάτες του Θεού, ώστε να

εκτελέσουν σωστά αυτό το δύσκολο έργο, να βγάλουν δηλαδή ψυχές από τη φωτιά της αμαρτίας και να τις φέρουν στον Ιησού Χριστό.

Ακόμη αναφέρουμε την περίπτωση όπου ο απόστολος Παύλος παρακαλεί στην ομώνυμη επιστολή του τον Φιλήμονα να δεχτεί τον Ονήσιμο, ο οποίος κάποτε μπορεί να αδίκησε τον Φιλήμονα αλλά αργότερα αναγεννήθηκε από τον λόγο του αποστόλου Παύλου, μαζί με τον οποίο ήταν φυλακισμένος. Επιπλέον ο Παύλος του ζητάει να γίνει αποκατάσταση και σε οτιδήποτε τον αδίκησε ή του οφείλει να το χρεώσει σ' αυτόν (Φιλήμονα, α' :1-25). Αποτελεί λοιπόν απόδειξη αγάπης το να δεχθούμε στη ζωή μας και να συγχωρέσουμε αυτούς που κάποτε μας είχαν βλάψει, αλλά στο πέρασμα του χρόνου ο Κύριος $\square$ εργάστηκε τις καρδιές τους, πίστεψαν σ' Αυτόν και αναγεννήθηκαν. Όπως ο Κύριος όταν μετανοούμε και Τον επικαλούμαστε, μας καθαρίζει από κάθε αμαρτία, καλούμαστε και εμείς να ξεχνάμε τα πταίσματα των άλλων σε εμάς, δείχνοντας εμπράκτως ότι τους δεχόμαστε και τους συγχωρούμε. Αυτό αρέσει στον Κύριο και όταν μας βλέπει να γινόμαστε μιμητές Του, θα αυξηθεί η χάρη Του πάνω μας και θα δούμε πιο ενεργό το χέρι Του στη ζωή μας, επειδή η καρδιά μας έχει πάρει την θέση που Αυτός θέλει να έχει.

Αντίθετα αν εμείς δεν συγχωρούμε, μοιάζουμε με τον οφειλέτη των μυρίων ταλάντων της παραβολής, ο οποίος ήθελε να βάλει στη φυλακή ένα συνάδελφό του που του όφειλε ένα μικρό ποσό, ενώ στον ίδιο είχε χαρίσει το αφεντικό του ένα πάρα πολύ μεγαλύτερο χρέος. Το αποτέλεσμα αυτής της συμπεριφοράς ήταν το αφεντικό του να ακυρώσει τη διαγραφή του χρέους του και να τον παραδώσει στους βασανιστές μέχρι να το ξεπληρώσει. Το ίδιο αποτέλεσμα θα έχει παρόμοια δική μας συμπεριφορά, όπως μας λέει ο ίδιος ο Κύριος: 'Ούτω και ο Πατήρ μου ο επουράνιος θέλει κάμει εις εσάς, εάν δεν συγχωρήσητε $\square$ εκ καρδίας σας έκαστος εις τον αδελφόν αυτού τα πταίσματα αυτών $\square$ (Ματθαίος, ιη' :21-35).

Τέλος αναφέρουμε τη περίπτωση του Ιώβ που ενώ δεν είχε θεραπευτεί ακόμα από το κακό έλκος που είχε, υπάκουσε στο λόγο του Κυρίου και προσευχήθηκε για τη συγχώρεση των φίλων του, που τον κατηγορούσαν άδικα ότι οι συμφορές που τον βρήκαν οφειλόταν σε αμαρτίες που έκανε. Η αγάπη του Ιώβ κάλυψε την αφροσύνη των φίλων του, $\square$ απέτρεψε την καταδίκη τους και επιπλέον ωφέλησε $\square$ και τον ίδιο, σύμφωνα με το γραμμένο: 'Και έστρεψεν ο Κύριος την αιχμαλωσίαν του Ιώβ, αφού προσευχήθη υπέρ των φίλων

αυτού·

(Ιω β,μβ':7-10).

Συνοψίζοντας λέμε ότι όταν ζούμε έχοντας συνεχή κοινωνία με τον Τριαδικό Θεό, τότε όσο περισσότερο γεμίζουμε με το Άγιο Πνεύμα, τόσο περισσότερο θα γεμίζουμε με αγάπη που είναι μέρος του καρπού Του. Αυτό θα έχει σαν αποτέλεσμα να συγχωρούμε αυτούς που μας βλάπτουν και να ενεργούμε με στόχο να τους βοηθήσουμε να επικαλεστούν τον Κύριο για να καθαριστούν από τις αμαρτίες τους. Μόνο τότε η αγάπη μας θα καλύπτει εξαλείφοντας τις αμαρτίες και όχι μόνο θα τις σκεπάζει. Na θυμόμαστε πάντα τί έκανε o Θεός σε εμάς και πάντα με τη βοήθειά Του, να πράττουμε και εμείς το ίδιο στους άλλους. Αμήν!